

Sygn. akt II K 1458/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Wojciech Langer**

Protokolant: **sekr. sądowy Katarzyna Lorek**

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2019 roku

sprawy **P. B.**

syna S. i K. z domu G.

urodzonego (...) w N.

D. C.

syna A. i A. z domu B.

urodzonego (...) w B.

oskarżonych o to, że:

W dniu 3 kwietnia 2016r. w N. działając wspólnie i w porozumieniu wbrew woli A. O. matki małoletniego M. B., powołanej do opieki nad nim, uprowadzili małoletniego poniżej 15 lat M. B. w ten sposób, że po użyciu przez D. C. przemocy wobec A. O., polegającej na złapaniu i ściskaniu za ręce, przewróceniu na chodnik oraz przytrzymywaniu siłą, wspólnie szarpiąc małoletniego, siłą wyrwali A. O. trzymanego w rękach syna M. B., a następnie w czasie gdy D. C. nadal przytrzymywał A. P. B. wsiadł wraz z synem do samochodu oraz odjechał w nieznanym kierunku, doprowadzając tym samym przemocą A. O. do określonego działania polegającego na wydaniu syna, w wyniku czego A. O. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia stopy lewej, stłuczenia kolana lewego z zasinieniem, otarcia przedramienia prawego które naruszyły czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni

tj. o przestępstwo z art. 211 kk i art. 191 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. **uznaje** oskarżonego **P. B.** za winnego tego, że w dniu 3 kwietnia 2016r. w N. działając wspólnie i w porozumieniu z D. C., w ten sposób, że po użyciu przez D. C. przemocy wobec A. O., polegającej na złapaniu i ściskaniu za ręce, przewróceniu na chodnik oraz przytrzymywaniu siłą, wspólnie szarpiąc małoletniego, siłą wyrwali A. O. trzymanego w rękach syna M. B., a następnie w czasie gdy D. C. nadal przytrzymywał A. P. B. wsiadł wraz z synem do samochodu oraz odjechał w nieznanym kierunku, doprowadzając tym samym przemocą A. O. do określonego działania polegającego na wydaniu syna, w wyniku czego A. O. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia stopy lewej, stłuczenia kolana lewego z zasinieniem, otarcia przedramienia prawego które naruszyły czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni – co stanowi przestępstwo z art. 191 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk **wymierza** mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 1 kk **warunkowo zawiesza** oskarżonemu P. B. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na mocy art. 71 § 1 kk **orzeka** oskarżonemu P. B. karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego P. B. w okresie próby do informowania Sądu na piśmie, raz na kwartał o przebiegu okresu próby;

V. na mocy art. 46 § 2 kk **orzeka** oskarżonemu P. B. środek kompensacyjny w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej A. O. w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

VI. **uznaje** oskarżonego **D. C.** za winnego tego, że w dniu 3 kwietnia 2016r. w N. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B., w ten sposób, że po użyciu przez D. C. przemocy wobec A. O., polegającej na złapaniu i ściskaniu za ręce, przewróceniu na chodnik oraz przytrzymywaniu siłą, wspólnie szarpiąc małoletniego, siłą wyrwali A. O. trzymanego w rękach syna M. B., a następnie w czasie gdy D. C. nadal przytrzymywał A. P. B. wsiadł wraz z synem do samochodu oraz odjechał w nieznanym kierunku, doprowadzając tym samym przemocą A. O. do określonego działania polegającego na wydaniu syna, w wyniku czego A. O. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia stopy lewej, stłuczenia kolana lewego z zasinieniem, otarcia przedramienia prawego które naruszyły czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni – co stanowi przestępstwo z art. 191 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk **wymierza** mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 1 kk **warunkowo zawieszają** oskarżonemu D. C. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

VIII. na mocy art. 71 § 1 kk **orzeka** oskarżonemu D. C. karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IX. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego D. C. w okresie próby do informowania Sądu na piśmie, raz na kwartał o przebiegu okresu próby;

X. na mocy art. 46 § 2 kk **orzeka** oskarżonemu D. C. środek kompensacyjny w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonej A. O. w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XI. na zasadzie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** oskarżonych P. B. i D. C. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

XII. na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk **zasądza** od oskarżonych P. B. i D. C. na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. O. kwoty po 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

XIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz Adwokata T. B. kwotę 1.446,48 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć 48/100) złotych obejmującą kwotę 270,48 (dwieście siedemdziesiąt 48/100) złotych tytułem 23 % podatku VAT – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonym z urzędu.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1458/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1. USTALENIE
FAKTÓW**

**Fakty uznane za
udowodnione**

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany
oskarżonemu
(ewentualnie zarzucany,
jeżeli czynu nie
przypisano)

1.1.1.

P. B.,
D. C.

w dniu 3 kwietnia 2016 r. w N. działając wspólnie i w porozumieniu w ten sposób, że po użyciu przez D. C. przemocy wobec A. O., polegającej na złapaniu i ściskaniu za ręce, przewróceniu na chodnik oraz przytrzymywaniu siłą, wspólnie szarpiąc małoletniego, siłą wyrwali A. O. trzymanego w rękach syna M. B., a następnie w czasie gdy D. C. nadal przytrzymywał A. P. B. wsiadł wraz z synem do samochodu oraz odjechał w nieznanym kierunku, doprowadzając tym samym przemocą

		A. O. do określonego działania polegającego na wydaniu syna, w wyniku czego A. O. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia stopy lewej, stłuczenia kolana lewego z zasinieniem, otarcia przedramienia prawego które naruszyły czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
doprowadzenie pokrzywdzonej A. O. przemocą do określonego zachowania polegającego na wydaniu syna	zeznania A. O.	2, 94, 142, 345-346	
notatka urzędowa wraz z wydrukiem zdjęć i nagraniem z płyty CD nr 4	256-259		
wyjaśnienia oskarżonego P. B.	205-206, 239-241, 343-344		
wyjaśnienia oskarżonego D. C.	344		
zeznania I. B.	20, 346-347		
zeznania J. B.	22, 347		
zeznania R. M.	24, 346		
zeznania N. B. (uprzednio K.)	66-67, 80-81, 122-123		
zeznania D. M.	114-115, 363-364		

protokół oględzin nośnika danych P. z zapisem nagrania	87-88		
powstanie obrażeń ciała u pokrzywdzonej, które naruszyły czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni	zeznania A. O.	2, 94, 142, 345-346	
notatka urzędowa wraz z wydrukiem zdjęć i nagraniem z płyty CD nr	256-259		
zeznania I. B.	20, 346-347		
zeznania J. B.	22, 347		
zeznania R. M.	24, 346		
protokół oględzin A. O. wraz z dokumentacją fotograficzną	10-11, 61-61,		
karta informacyjna z leczenia ambulatoryjnego	44		
opinia biegłego dot. obrażeń ciała A. O.	85		
działanie oskarżonych P. B. i D. C. wspólnie i w porozumieniu	zeznania A. O.	2, 94, 142, 345-346	
zeznania R. M.	24, 346		
protokół oględzin nośnika danych P. z zapisem nagrania	87-92		

notatka urzędowa wraz z wydrukiem zdjęć i nagraniem z płyty CD nr 4	256-259		
zeznania N. B. (uprzednio K.)	66-67, 80-81, 122-123		
wyjaśnienia oskarżonego P. B.	205-206, 239-241, 343-344		
wyjaśnienia oskarżonego D. C.	344		
zeznania D. M.	114-115, 363-364		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	wyjaśnienia oskarżonego P. B.	zgodnie z zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym wyjaśnił, że 3	

		<p>kwietnia 2016 roku podjął działania zmierzające do odebrania syna M. B. jego matce A. O. siłą, podczas zdarzenia pomagał mu oskarżony D. C., który przytrzymywał jego byłą partnerkę; po odebraniu syna wsiadł z nim do samochodu i odjechał, zarówno on jak i matka posiadali pełnię praw rodzicielskich</p> <p>wyjaśnienia w tej części mają oparcie w obiektywnym dowodzie z przebiegu zdarzenia tj. nagraniu zalegającym w aktach sprawy oraz zeznaniach pokrzywdzonej A. O. i świadków zdarzenia</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego D. C.</p>	<p>oskarżony potwierdził, że na prośbę oskarżonego P. B. uczestniczył w odebraniu małoletniego M. B. matce, opisując zdarzenie wskazał powściągliwie poszczególne etapy zajścia - w czasie zdarzenia przytrzymywał pokrzywdzoną od tyłu, pokrzywdzona trzymała syna na rękach, P. B. podbiegł od przodu, wyrwał jej dziecko, a następnie wsiadł z nim i odjechał</p> <p>wyjaśnienia w tym zakresie korespondują z nagraniem zdarzenia oraz zeznaniami pokrzywdzonej oraz świadków</p>	

zeznania A. O.

relacja spójna, rzeczowa, konsekwentna, korespondującą z nagraniem zdarzenia; pokrzywdzona opisała postawę i zachowania oskarżonych z dokładnością właściwą dla zdarzeń o gwałtownym przebiegu, połączoną z koniecznością obrony; logicznie i sensownie odniosła się tej części swojej pierwszej relacji gdzie wskazywała, że była przytrzymywana na pierwszym etapie zdarzenia również przez drugiego nieznanego jej mężczyznę z kapturem na głowie, nie znaleziono żadnych okoliczności w oparciu o które relacji tej nie należało być dać wiary,

potwierdzenie relacji pokrzywdzonej w zakresie poniesionych obrażeń ciała stanowi nagranie z przebiegu zdarzenia (poświadczające zwłaszcza trzymanie i ściskanie pokrzywdzonej za ręce, przewrócenie jej na chodnik oraz przytrzymywanie siłą) karta leczenia ambulatoryjnego sądeckiego szpitala, zalegający w aktach sprawy protokół oględzin jej ciała wraz dokumentacją fotograficzną sporządzone w dniu zdarzenia, a nadto opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej.

	<p>udanie się pokrzywdzonej w pierwszej kolejności od zdarzenia na policję aby zgłosić porwanie, a nie do szpitala celem wykonania obdukcji jest w pełni zrozumiałe, logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym</p>	
zeznania D. M.	<p>zeznania w postępowaniu sądowy, spójne, wyważone, korespondujące z nagraniem zdarzenia, potwierdził, że „odebranie” dziecka było wcześniej zaplanowane, przed sądem pomimo pewnych nieścisłości dotyczących przebiegu zdarzenia podtrzymał w całości pierwszą relację, podkreślając, że lepiej pamiętał zeznając na policji</p>	
zeznania R. M.	<p>relacja w pełni wiarygodna, koherentna, świadek wyraźnie różnicował opis zdarzenia na to co sam widział (w tym również z okna), logicznie wytłumaczył, dlaczego w pierwszej kolejności nie ratował pokrzywdzonej tylko pobięł do samochodu, szczerze przyznał, że rozbił szybę w samochodzie którym poruszał się P. B., rzucając w nią metalowym kufrem, w swojej relacji odniósł się również do obrażeń pokrzywdzonej</p>	

	powstałych na skutek zdarzenia	
zeznania I. B. i zeznania J. B.	<p>nie byli bezpośrednimi obserwatorami krytycznego zdarzenia, aczkolwiek zeznania te stanowiły uzupełnienie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, świadkowie wskazywali, że słyszeli przeraźliwy krzyk kobiety wołający o pomoc, przez okno pomiędzy drzewami spostrzegli jakieś zamieszanie, wybiegli przed blok, na miejscu pokrzywdzona „wyraźnie sponiewierana”, relacjonowała im, że została przewrócona na ziemię i wyrwano jej dziecko, sprawcy w tym jej były konkubent odjechali białym samochodem,</p> <p>świadkowie to obce dla stron postępowania, przedstawiali fakty w sposób chłodny i wyważony</p>	
zeznania N. B. (uprzednio K.)	zasługiwały na częściowe uwzględnienie, co do zasady zgodnie z poczynionymi w sprawie ustalenia faktycznymi przedstawiła ogólny zarys zdarzenia: czekanie na pokrzywdzoną przed blokiem, zagrozenie jej drogi przez D. C., odebranie dziecka, odjazd z miejsce zdarzenia, w swojej relacji potwierdziła, że zdarzenie było wcześniej zaplanowane, mieli przygotowaną wcześniej kamerę aby	

	nagrać zdarzenie (k. 80-81)		
opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	opinia ta jest fachowa, rzeczowa i jasna., również z punktu widzenia wskazań wynikających z zasad logiki i zasad doświadczenia życiowego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wniosków; odpowiada wymogom art. 200 kpk		
notatka urzędowa wraz z wydrukiem zdjęć i nagraniem z płyty CD nr 4 i 5, protokół oględzin nośnika danych, protokół oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną, karta informacyjna z leczenia ambulatoryjnego	brak podstaw do kwestionowania waloru ich prawdziwości czy to pod względem merytorycznym czy formalnym, nie czyniły też tego strony postępowania.		
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego P. B.	nie przyznanie się do popełnienia zarzuconych mu czynów, podnoszenie, że ujawnione u pokrzywdzonej obrażenia ciała nie miały związku z inkryminowanym zdarzeniem, a nadto, że pokrzywdzona sama się przewróciła – nie ma	

pokrycia z przebiegiem zdarzenia wynikającego z nagrania, zeznaniami pokrzywdzonej, dokumentacją medyczną pokrzywdzonej, opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej, protokołem oględzin osoby (pokrzywdzonej), wyjaśnienia obronne, złożone celem uniknięcia odpowiedzialności karnej

nie dano wiary, że zdarzenie (zabór dziecka) nie był wcześniej planowany (wyjaśnienia z postępowania sądowego k. 343-344), - przeczą temu zeznania N. B. (K.) (k. 80-81, 122-123), zeznania D. M. (113-115) oraz okoliczności zdarzenia – oskarżony przyjechał do syna z „obstawą” dwóch zakapturzonych kolegów i partnerki która specjalnie nagrywała zdarzenie wypożyczoną kamerą , wcześniej na widzenia jeździł sam

w zakresie odnoszącym się do sprawowania opieki nad małoletnim synem przez pokrzywdzoną (np. że go głodziła, nie dbała o jego higienę i ubiór, nie chodziła z nim do lekarzy) - wyjaśnienia wyraźnie tendencyjne, skupione na przedstawieniu negatywnych cech, ukierunkowane na osłabienie składanej przez pokrzywdzoną relacji, bez oparcia w obiektywnych dowodach

<p>wyjaśnienia oskarżonego D. C.</p>	<p>kwestionowanie winy i sprawstwa zarzuconych mu czynów bez oparcia w dowodach (nagraniu, zeznaniach pokrzywdzonej) oraz treści własnych wyjaśnień, gdzie opisał przebieg siłowego odebrania dziecka pokrzywdzonej, przyznał, że pojechał z oskarżonym B. na jego prośbę "bo nie wiadomo co by się mogło stać kiedy on będzie odbierał dziecko"</p> <p>opis zdarzenia w krytycznym jego momencie oszczędny, fragmentaryczny np. nie pamiętał gdzie chwycił pokrzywdzoną, czy upadła, bez opisu w jaki sposób oskarżony P. B. odebrał syna (np. czy zrobił to jednym ruchem czy się szarpał), nie pamiętał czy po drodze rozmawiali o kamerze) - wyjaśnienia wyraźnie asekuracyjne, będące realizacją obranej linii obrony</p>	
<p>zeznania M. K.</p>	<p>nie posiadała informacji istotnych w sprawie</p>	
<p>zeznania N. B. (uprzednio K.)</p>	<p>opis przebiegu zdarzenia w krytycznym momencie (odbierania dziecka) niezgodny z nagraniem oraz relacją pokrzywdzonej, (zeznała np., że pokrzywdzona sama upadła na kolana) zeznania wyraźnie stronnicze, ukierunkowane na wzmocnienie linii obrony</p>	

	oskarżonych oraz osłabienie wiarygodności zeznań pokrzywdzonej (świadek zeznała, że matka ciągnęła dziecko za nogi, histeryzowała przez co sama naraziła je na stres), jako obecna żona oskarżonego P. B. (ówczesna partnerka) zainteresowana rozstrzygnięciem w sprawie		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, VI	P. B., D. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W oparciu o zalegający w aktach sprawy, a zwłaszcza w pełni obiektywny zapis audio – video inkryminowanego zdarzenia) ponad wszelką wątpliwość ustalono, że oskarżeni P. B. i D. C. działając wspólnie i w porozumieniu – w dniu 3 kwietnia 2016 r. stosowali przemoc wobec pokrzywdzonej A. O., aby zmusić ją do określonego zachowania tj. wydania im małoletniego M. B.. Oskarżony D. C.			

przytrzymywał pokrzywdzoną siłą, ścisnął za ręce i przewrócił na chodnik, a następnie wspólnie z P. B. szarpiąc małego wyrwali go z rąk matki. Po tym D. C. nadal przytrzymywał matkę, dając P. czas by wsiadł z synem do samochodu i odjechał w nieznanym dla pokrzywdzonej kierunku. Dobrem chronionym przy przestępstwie zmuszania określonego w art. 191 k.k. jest wolność człowieka w wyborze postępowania zgodnego ze swoją wolą (wolność decyzyjna). A. O. nie chciała wydać małego M. B. jego ojcu, została do tego jednak zmuszona przemocą. Zdarzenie miało drastyczny i gwałtowny przebieg, który niewątpliwie miał wpływ na stan psychiczny dziecka wyrwanego siłą z rąk broniącej go za wszelką cenę matki. Zdarzenie było wcześniej w pełni zaplanowane i przygotowane. Następstwem stosowanej względem pokrzywdzonej przemocy były obrażenia jej ciała tj. stłuczenie głowy, stłuczenie stopy lewej, stłuczenie kolana lewego z zasinieniem, otarcia przedramienia prawego – które naruszyły czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni. Rozmiar obrażeń, które poniosła pokrzywdzona A. O. obrazuje sporządzona na

potrzeby niniejszej sprawy
opinia sądowo-lekarska,
protokół oględzin jej ciała,
karta informacyjna z
leczenia ambulatoryjnego.
Spowodowanie lekkiego
uszczerbku na zdrowiu
występkiem, który może
być popełniony umyślnie,
zarówno z zamiarem
bezpośrednim, jak i z
zamiarem ewentualnym.
Oznacza to, że sprawca
musi obejmować
świadomością możliwość
spowodowania swoim
zachowaniem skutku
określonego w art. 157
§ 2 k.k. i chcieć
takiego skutku albo
na nastąpienie takiego
skutku się godzić. Sposób
działania oskarżonych, ich
przewaga liczebna jak i
wynikająca z siły fizycznej
oskarżonych niewątpliwie
dowodzi, że oskarżeni
musieli liczyć się ze
spowodowaniem obrażeń
u pokrzywdzonej i godzili
się na to. Mając to na
uwadze oskarżeni P. B. i D.
C. działając wspólnie i w
porozumieniu zrealizowali
zarówno znamiona
przestępstwa z art. 157 § 1
kk, jak również z art. 191 § 1
kk popełnionego na szkodę
A. O..

W ustalonym stanie
faktycznym oskarżeni
mogli zachować się
zgodnie z prawem i
nie zachodziły żadne
okoliczności, które
wyłączałyby ich winę.
Ich zachowanie było
zawinione i społecznie
szkodliwe w stopniu

<p>znacznie przekraczającym znikomość, stanowiło więc przestępstwo.</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>I, VI</p>	<p>P. B., D. C.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd wyeliminował z opisu jak i kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonym – art. 211 kk, uznając, że nie doszło do realizacji przez oskarżonych (działających wspólnie i w porozumieniu) porwania rodzicielskiego. Przystępstwo z art. 211 ma charakter skutkowy; skutkiem jest tu pozbawienie uprawnionego możliwości sprawowania opieki lub nadzoru w stosunku do małoletniego poniżej lat 15 albo nieporadnego. Nie można mówić o realizacji znamion przestępstwa z art. 211 kk w przypadku zabrania lub zatrzymania dziecka przez jedno z rodziców wbrew woli drugiego, jeśli oboje wykonują wspólnie władzę rodzicielską (S. II, s. 293). K.-W. [w:] (...), t. 10, s. (...)). Taki sam pogląd konsekwentnie prezentuje Sąd Najwyższy (postanowienia: z 18.12.1992 r., I KZP 40/92,</p>			

z 9.12.2003 r., III KK 116/03, z 5.09.2019 I KZP 7/19). Tym samym jako bezkarne traktuje się zachowania rodziców uprawnionych do opieki nad dzieckiem polegające na naprzemiennym uprowadzaniu dziecka i zatrzymywaniu go wbrew woli drugiego rodzica uprawnionego. Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego - po siłowym odebraniu matce małoletni M. B. znajdował się on pod stałą opieką ojca P. B., któremu podobnie jak A. O. przysługiwały pełne prawa rodzicielskie. W Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu III Wydział Rodzinny i Nieletnich toczyło się wówczas postępowanie o ustalenie miejsca pobytu małoletniego, które w dacie czynu nie było zakończone.

#	1.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.6. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.7. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.8. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. B., D. C.	II, VII	I, VI	<p><u>Okoliczności łagodzące:</u> dotychczasowa niekaralność obojga oskarżonych, ustabilizowany tryb życia</p> <p><u>okoliczności obciążające:</u> działanie wspólnie i w porozumieniu, działanie wedle ustalonego wcześniej planu, gwałtowny i agresywny przebieg zdarzenia, w miejscu publicznym, przewaga oskarżonych</p>

nad pokrzywdzoną
zarówno liczebna jak i
fizyczna, spowodowanie
obrażeń ciała
pokrzywdzonej, znaczny
stopień winy i społecznej
szkodliwości czynu

ponadto po stronie P.
B. wiodąca i decydująca
rolę w zdarzeniu (on
zainicjował i zorganizował
siłowe odebranie syna,
narażając go przy tym na
olbrzymi stres i cierpienia
psychiczne)

prognoza kryminologiczna
względem oskarżonych
jest pozytywna, zderzenie
miało w ich życiu
incydentalny charakter

2 letni okres próby będzie
wystarczający dla oceny,
czy kara pozbawienia
wolności z warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania wypełniła
względem oskarżonych
stojące przed nią cele
wychowawcze

obawa zarządzenia kary
w przypadku ponownego
wejścia w konflikt z
prawem bądź nie realizacji
obowiązków nałożonych
niniejszym wyrokiem
będzie działań na
oskarżonych mobilizująco,
aby nie wchodzić już na
drogę przestępstwa

orzeczona kara spełni
wszystkie stawiane jej
cele w zakresie prewencji
indywidualnej oraz
ogólnej, w oczekiwany
sposób kształtując

			prawnie pożądane postawy społeczne.
P. B., D. C.	III, VIII	I, VI	<p>kara grzywny będzie stanowić realną dolegliwość dla oskarżonych, przy określaniu ilości wysokości dziennych stawek grzywien w uwzględniono sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonych (posiadany majątek, stałe źródło dochodu, z uwagi na wiek i stan zdrowia i posiadane zawody znaczne możliwości zarobkowe)</p> <p>orzeczone kary poza spełnieniem funkcji prewencji indywidualnej wobec oskarżonych, stanowić będą także środek represji i ostrzeżenia, że podobna postawa musi spotkać się ze zdecydowaną reakcją organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości</p>
P. B., D. C.	IV, IX	I, VI	<p>środek probacyjny wymusi na oskarżonych swoisty mechanizm skruchy, bez którego nie zrozumieją własnego nierozsądku i nonszalancji, dzięki którym trafili przed oblicze Sądu.</p>
P. B., D. C.	V, X	I, VI	<p>zdaniem Sądu nawiązki na rzecz pokrzywdzonej A. O. w kwotach po 2000 zł od każdego oskarżonego - w pewnym zakresie zrekompensują cierpienia i niedogodności związane</p>

			z doznanymi obrażeniami ciała oraz powetuje rozmiar wyrządzonych krzywd w tym psychicznych orzeczony środek probacyjny będzie stanowił realną odczuwalną dolegliwość dla oskarżonych, choć nie przekracza ich możliwości finansowych
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

XI	w ocenie Sądu obciążenie oskarżonych nawet częściowymi kosztami sądowymi stanowiłoby dla nich nadmierne obciążenie finansowe zwłaszcza w kontekście orzeczonych w niniejszym wyroku kar grzywny, nawiązek na rzecz pokrzywdzonej oraz obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz oskarżycielki posiłkowej	
XII	zwrot wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem i reprezentowaniem pokrzywdzonej A. O. w sprawie przez pełnomocnika	
XIII	nieopłacone koszty obrony udzielonej oskarżonym z urzędu	
1.1Podpis		